

gang med for pengeinstitutterne. Derfor er det, der inspirerer til at omtale kvinder særskilt i denne her sammenhæng, at tage højde for, at fordi de er så beskedne, så måtte vi sætte mindstelånegrænsen forholdsvis lavt for også at kunne honorere de beskedne i ordningen, og det tror jeg egentlig vi er enige om, når vi får vendt sætningen en ekstra gang i hovedet.

Jeg synes, det er vigtigt, at også de ideer, som kvinder får, selvfølgelig de gode af dem, kan blive gennemført, også selv om de er lidt mindre store i slaget, når de skal præsentere dem.

Så nævnte fru Pernille Sams, at VækstFonden har fået nogle dårligere muligheder for at medvirke i finansieringen af udviklingen. Det mener jeg er en iagttagelse, der ikke stemmer overens med virkeligheden, tværtimod. Gennem den lånefacilitet, som vi i øvrigt var enige om at sætte op sidste år, og som handler om de meget risikobetonede vækstvirksomheder, særlig inden for biotekområdet, at de kan få sig et særligt rum, hvor man tager højde for, at der dels er en meget stor risiko, men også for nogle enkelte af dem selvfølgelig en meget stor gevinstmulighed, at dér, hvor der realiseres meget store gevinster, ja dér har man så et større tilbageløb for at kunne sikre, at man har råd til at være så risikovillig på det samlede projektportefølje, og at vi kommer frem til at finde det, der viser sig at være de store gevinster. For der vil være masser af tab inden for området. Hvis vi ikke er rede til at gå derud, når det gælder resultatlåne, hvor der virkelig er risiko, så finder vi heller ikke frem til dem, hvor der virkelig er gevinster, og det er nogle af dem, vi skal leve af.

Så skal jeg i øvrigt sige, at det, der lægges op til i det her forslag, er en alternativ mulighed til den resultatlåneordning, som vi var enige om sidste år, en alternativ mulighed, som er efterspurgt for de relevante virksomheder inden for biotekområdet, og det går i meget høj grad på, at resultatlåneordningen kan være meget kompliceret at have med at gøre. Derfor er der nu på efterspørgsel – det er det med at lytte – lagt op til et alternativ.

Så nævnte fru Pernille Sams det spørgsmål, der også er rejst i høringssvarene, nemlig muligheden for, at pengeinstitutterne på sigt selv kan administrere ordningen og dermed i lidt overført betydning selv kan være med at yde den statslige garantistillelse på VækstFondens vegne.

Der tror jeg det er klogt, at vi fremtidssikrer forslaget, som der er lagt op til her, at vi følger

udvikling, praksis, dannelse nøje og på den baggrund danner os en overblik over, om det ikke er en særdeles hensigtsmæssig måde. Det har vi kunnet se man har gjort i andre lande. Men vi skal naturligvis ikke gøre det fra starten af; vi skal have vores praksis fastlagt først, så det kan gøres på en overbevisende måde.

Sikkerhedsstillelsen blev der spurgt til. Det er jo ikke fastlagt i lovforslaget, men det er også berørt i høringssvarene, at den del, der er pengeinstitutternes egen risiko, er det naturligvis vigtigt er der. Pengeinstitutterne skal ikke yde lån, hvortil de ikke har nogen risiko knyttet. Det vil fratage dem interessen i at se på projekterne. Så jeg er enig i en påpegnings af problemstillingen.

Jeg tror, at en løsning kunne være – og det er meget nyttigt at kunne vende det i udvalget – at den sikkerhedsstillelse, der kunne blive tale om, ville være knyttet til de aktiver, som projektet afføder. Så er man henne i den rette boldgade, sådan at det ikke handler om en sikkerhedsstillelse for den øvrige virksomhed, for det kunne være hæmmende for interessen i forhold til overhovedet at gå efter lånegarantier.

Så vil jeg sige om det mere socialt orienterede vindue, som der nævnes, og som der gives bemyndigelse til, hvis vi er igennem med forslaget i den tilstand, som det er lagt frem, at dér er der tale om en facilitet, som i meget høj grad ville kunne blive finansieret af Den Europæiske Investeringsbank. Og jeg synes sådan set, at vi skal søge også dér at trække på nogle internationale erfaringer i det arbejde, som i hvert fald regeringen er meget optaget af, men da heldigvis også et flertal i Folketinget, nemlig at kunne være med til at give en palet af muligheder for at bidrage til virksomhedernes arbejde med det rummelige arbejdsmarked.

Og her vil der altså være en mulighed for også i et engagement af den internationale kapital, og det synes jeg sådan set er en meget smuk kombination, at kunne give adgang til, at vi kan tilføre international offentlig kapital til at bidrage til løsninger af sociale opgaver i erhvervslivet i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jamen jeg er sådan set enig i, at den mur, der er mellem samfundet, det offentlige og erhvervslivet, er brudt ned, for det offentlige er efterhånden begyndt at anerkende, at dansk erhvervsliv er bedre til at lave tingene.